

[Lennart Larsson]

Lennart Larsson (V):

Venstre kan støtte dette forslag til lov om ændring af lov om økonomisk bistand til et finansieringsinstitut for dagspressen, og at tilskuddet forhøjes med 3 mill. kr. fra 4 mill. kr. til 7 mill. kr.

Revisionen af loven blev udskudt i dette høje ting i maj 1981, og udgangspunktet for lovforslaget er, at tilskuddet dengang allerede var blevet forhøjet, hvis ikke folketinget havde ønsket, at det først skulle have været behandlet i mediekommissionen. Der kan ikke være nogen tvivl om, at mediekommissionen har gjort et stort arbejde, og det giver regeringen også udtryk for, men når man taler om et beskedent forslag, må man jo se på, at det forrige forslag, hvor man godt kunne have taget denne forhøjelse med, som er en almindelig forhøjelse af omkostningsgrundlaget, var endnu mere beskedent, og mediekommissionens indlæg går jo ud på at finde en løsning i relation til det samlede. Men det, der sker for denne regering, er, at den økonomiske situation er meget, meget forværret, og derfor er man nødt til, som der også står i lovforslagets bemærkninger, at se på den samlede økonomiske vurdering.

Derfor støtter vi dette forslag og betragter det faktisk som en regulering af tilskuddet til dækning af pris- og omkostningsstigningerne. Der er jo ikke tale om en egentlig støtte, men en ydelse for optrykning af klasselotteriets trækingsliste, og det kunne den forrige regering også have foreslået for to år siden.

I mediekommissionen indgår der yderligere elementer til en årlig udgift på ca. 19 mill. kr., og på trods af, at regeringen er enig i, at denne pakkelse er moderat set i forhold til det tilskud, der gives på de 440 mill. kr., er vi, som vi sagde før, enige med regeringen i, at der i den nuværende økonomiske situation ikke er mulighed for at gå ind i en aktivitetssudvidelse i den statslige dagbladsstøtte. De lave portotakster samt momsfrigørelse har regeringen fortsat accepteret, og venstre kan anbefale forslaget og tilsige at medvirke til et meget hurtigt udvalgsarbejde.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Dette forslag er et udtryk for, at regeringen har pillet et lille bitte afsnit ud af mediekommissionens betænkning og nu vil prøve at ophøje det til lov. Det drejer sig om en

pristalsregulering, så vidt jeg kan se, men jeg synes, der er noget i mediekommissionens afsnit, man har overset. Der står nemlig i samme afsnit som det, regeringen har pillet ud, at man ønsker, at ansøgerkredsen udvides til også at omfatte dagbladslignende formål, og jeg vil egentlig gerne høre, om regeringen vil tage det med, om det simpelt hen er en forglemmelse.

Justeringen af det bestående ændrer ikke ret meget ved vort pressemønster. Så kan man spørge, om vi kan være tilfredse med det pressemønster, vi har. Man kunne selvfølgelig fristes til at sige, at det kan de borgerlige sagtens være tilfredse med. Men jeg tror ikke engang, at de borgerlige vil hævde, at vi ikke har en skæv fordeling af blade i Danmark.

Man kunne selvfølgelig påstå, at de aviser, vi har, er et udtryk for det, folk vil have, fordi det er de aviser, der sælges, og de aviser, der købes. Det mener jeg er en forkert vurdering, hvis man vil betragte det på den måde, for vi ved alle sammen, at en avis' indtægt består halvt af det, man kan få ind ved at sælge avisen, og halvt af reklameindtægterne. Det vil altså sige, at det i vid udstrækning er annoncørerne, der bestemmer, hvilke aviser der skal overleve.

Vi husker sikkert også alle sammen en gammel tante, der lå for døden for et par år siden, men denne gamle tante havde mange rige onkler, og derfor overlevede tanten til sidst. Det er ikke alle gamle tanter, der har mange rige onkler, og derfor er det heller ikke ens for alle, om man kan overleve eller ej.

Der er andre end den gamle tante, der er truet, og jeg mener, det er lige så vigtigt, at vi kan have et blad som Socialistisk Dagblad, som at vi kan have et blad, der hedder Kristeligt Dagblad. Jeg mener nemlig, at det vigtige er, at vi får alsidighed ikke i det enkelte blad, men i det samlede udbud. Derfor mener jeg også, de borgerlige bør være utilfredse med det udbud, vi har af dagblade.

På den baggrund er det selvfølgelig vigtigt, at mediekommissionens forslag om katastrofehjælp også tages med. Men da mønsteret som sagt er skævt, mener jeg også, det er vigtigt, at nye dagblade har mulighed for at opstå, og derfor er etablerings- og planlægningsstøtten lige så vigtig, hvis vi skal ud